

שנות חיינו היפות

מי אמר שניים טובות ויפות הן דוקא שנות שפע כלכלי?

ביתנו לא היה בית-מלא-כל-טוב במובנו הפשט של זה. מושג. אך היה מלא תוכן. החי והצומח שליוונו מיום בוינו ארצה, העסיקו אותנו וקרבוינו אל הטבע כבר מגיל רך. ואת שעות הפנאי וימי הפגרא — מילאו הטוילים התמידיים שערכנו בהנאה רבה, כמסופר בזפים קודמים.

שיך לנו המזל ונקלענו דוקא למטולה המושבה הקידונית בצפון הארץ, המבודדת ורחוקה (לפי הממדים של אותם ימים) מכל יישוב עברי ומוקפת מכל עבריה כפרים ערביים; שdotiah ברובם, זרוועים אבניים ואת מימה עלייה להביא, על גבי חמורים, מן המעיין המרוחק כמחצית הקילומטר ויוטר מהמושבה. אין פלא, איפוא, אם מעטה ודליה הייתה הצמיחה ליד הבתים והמושבה נראית ברוב ימות השנה, חסופה וחרבה.

אך כגמול לכל זאת, חנן אותה הטבע נוף מקסים ונחדר מכל עבריה ואף העניק לה אויר הרים צח וצלול. אם חסרו לנו עצים מצלים ביוםות החמה — מצאנום בגdots הצבאני ששפעו עצי צפצפה. המרחוב — מהלך שע-